

கல்வியாளர்கள் ச.சீ . இராஜகோபால் , வசந்தி தவேி , விஜய் அசோகன் (சுவீ டன்), மருத்துவர் மூத்துச்சாமி, சும்பர்பாரதிமணியன் , வெ.கும்மணன் , சும்பர்த்தி, உட்பட பலரின் கல்வி சார்ந்த கட்டுரைகள் , கழந்தைகளின் படபைபுகளாக் கானத் தனிப்பகுதி என சிறப்பம் சங்கள் கொண்ட மலர் இது .

இந்த மலரின் கிறிப்பிடத்தக்க அம்சம் பல கல்வியாளர்கள் எழுதிய சிறப்புகட்டுரைகள் . தமிழ் கல்வி பற்றியும் தமிழ் கல்வியின் இன்றைய நிலை எழுப்பும் களேவிகள் பற்றியும் அந்தக் கட்டுரைகள் பசேுகின்றன என்பது தான் முக்கியம் . அந்த வகையில் திருப்பிர பாண்டியன் நகர் தாயத் தமிழ்ப் பள்ளியின் தாளாளரும் மருத்துவருமான சும்பர்த்தி அவர்களின் மூதல் கட்டுரை கவனத்திற்குரியது . மருத்துவர் ஆக இருப்பதால் பலதரப்பட்ட மக்களிடமும் பசேும் வாய்ப்பு அமன்தது . மக்கள் தங்கள் சக்திக் குமீ நி இரவு பகலாக உழைத்து தங்கள் கழந்தைகளை ஆங்கில வழிக் கல்வியில் பபிக் வகைக் கும் சமூல் இருப்பதையும் ஆனால் அதில் கல்வி தரம் இல்லலை என்றும் அறிந்து கொண்டனே என்கிறார் . தமிழ் வழியில் பபித் த கல்வியும் தமிழ் பற்றும் ஆர்வமும் ஏன் தமிழ் வழியில் கறபிக் கும் ஓர் பள்ளியை ஆரம்பிக் கபடாது என்ற எண்ணத்தை அவரிடம் தோற்றுவித் திருக்கிறது . இருப்பது ஆண்டுகளாக் கு முன்னால் அந்த சமயத்தில் தமிழ் நாடும் மூழ்க் வவெவ்றே ஊர்களில் அந்தந்த ஊர்களில் உள்ள தமிழ் ஆர்வலர்களின் முயற்சியால் சும்பர்த்தி 50 தாயத் தமிழ்ப் பள்ளிகள் ஆரம்பிக் கபடாதுள்ளன . ஆனால் இன்றைய நிலையில் அதில் பாதிக்கும்மலோன பள்ளிகள் மபிடப்பட்டாவிட்டன . பொருளாதார சிக் கல்களும் பள்ளிக் கல்வித் துறை சார்ந்த அழுத்தங்களும் காரணம் . அந்த அனுபவங்களை மருத்துவர் மூத்துச்சாமி கட்டுரையில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் . இன்றைக்கு திருப்பிர பாண்டியன் நகர் தாயத் தமிழ்ப் பள்ளி இருக்கும் சமூலையும் சிக் கல்களையும் அவர் கோபிடாது இருக்கிறார்

.தமிழ்ப் பள்ளிகளில் வருங்கால தமிழகத்தின் நாற்றங்கால்கள் என்று கோபி கும்மணன் கட்டுரையை ஆரம்பிக் கிறார் . உலகம் மூழ்க் தாய் மொழியில் கல்வி கற்று அறிவார்ந்த சமபிக்மாக உயர்ந்து நிற்கும் போது இங்கும் மட்டும் அந்நிய மொழியில் அனதைத் து பாடங்களும் கறபிக் கபடாதுவது மிகப்பெரிய கொடும்மை . இயல்பாக தன் சொந்தக் காலில் நடபழக வணேபிய கழந்தை அந்தப் பருவத்திலயே ஊன்றுகோலுக்குத் தள்ளப்பட்ட ஆங்கிலத்தை பபிக் வணேபிய கட்டாயத்தில் இருப்பதை அவரின் கட்டுரை தெளிவுபடுத்துகிறது .

அதற்கு அடூத்த கட்டுரூை சும்பர்பாரதிமணியன் எழுதி உள்ளது ஆகும். ஓரூபுறம் ஆங்கிலக் கல்வியின் வன்முறை சாதாரண மக்களை கல்வி இடமிருந்து அன்னியமாகி விட்டது. இன்னொரூபுறம் தமிழ்ப்பள்ளிகள் பலவீனமாகி விட்ட சமீபநிலை. இந்தச் சமீபநிலை இடம் பெயர்ந்த வந்து இங்கு இருக்கும் மக்களின் கழந்தகைகள் தாங்கள் ஏன் தமிழ் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறார்கள். அவர்களின் பெற்றோர்களும் அப்படித்தான்.. பிழைக்க வந்த இடத்தில் அந்த மாநில மொழியை கற்றுக்கொள்ளாமல் புறக்கணிக்கும் இடம் பெயர்ந்த மக்களின் புறக்கணிப்பைக் குறிப்பிடுகிறது. அந்தவகையில் புறக்கணிக்கப்பட்ட அவர்களின் கழந்தகைகள் கழந்ததைத் தொழிலாளர்களாகும் அபாயத்தை இந்த கட்டுரூை சொல்கிறது

. கல்வியாளர் வசந்தி தேவி அவர்கள் கழந்தகைகள் பள்ளிகள் அவசியம் ஏன் வேண்டும் என்பதை விருப்புகிறார். இன்றைக்கு அரசு பள்ளிகள் மட்டப்பட்ட வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் 15 ஆயிரம் பள்ளிகள் மட்டப்பட்ட உள்ளன. அங்கு கல்வியின் நிலைமிகவும் மோசமாக உள்ளது குறிப்பாக பெண் பள்ளிகளின் கல்வி. அதே போன்ற நிலை தமிழ்நாட்டிலும் ஏற்பட்டும் அபாயம் இருப்பதை வசந்தி தேவி அவர்களின் கட்டுரூை கொள்கிறது. உலக நாட்களில் தாய் மொழிக் கல்வி எப்படி இருக்கிறது என்பதை ஸ்வீடன் நாட்டில் உள்ள முனைவர் விஜய் அசோகன் அவர்கள் சரியாக எடுத்துக் காட்டுகிறார். நேர வே நாட்டில் தமிழ் மொழிப் பாடத்தில் பெறும் மதிப்பெண் நேர வே நாட்டின் மருத்துவ கல்வி நுழைவிற்கு உதவும் அதிசயத்தை சொல்கிறார். ஸ்வீடனில் பிறந்து வளரும் பிறமொழி கழந்தகைகளுக்கு அவரவர் தாய் மொழியில் பசீ கற்று தாய் மொழியில் அறிவு பெற்று கழந்தகைகள் சிறக்க ஸ்வீடன் கல்வித்துறை செயலாற்றி வருவதை வழக்கமாகக் கூறுகிறார்.

இதுபோல் பல வேறு உலக நாட்கள் தாய் மொழிக் கல்வியில் அக்கறை கொண்டிருப்பதை சொல்கிறது. சீனா நாடு இந்தியா போன்று பல வேறு மாநிலங்கள்க்கும் பல வேறு மொழிகள்க்கும் உத்தரவாதமும் பகிர்வும் தரும் நாடாகும். ஆனால் அனதத்து மொழிகளும் ஓரே கூடும் பத்தையும் எழுத்து நடையும் கொண்டவை இருப்பினும் அனதத்து மாநிலங்களிலும் அவரவர் மொழியில் பள்ளியில் 5 ஆண்டுகள் கல்விப்பில் வாய்ப்பு உள்ளது.. மாற்று மொழிக் கல்வியும் நடமைமுறையில் உள்ளது.

தாய் மொழிக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை முன்வைத்து கல்வி மமே பாட்டு அமைப்பின் முக்கிய நிர்வாகியான சூ. மார்த்தி எழுப்பும் சில கேள்விகள் மிக முக்கியமானவை. இன்றைய அறிவியல் தகவல் தொழில் நுட்ப யுகத்தில் ஊடகங்கள் மிகப் பெரிய சிலவாகக் கெலுத்தி வருகின்றன. அதன் சிலவாகக் கெலுத்தி வருவதை முறைப்படுத்த வேண்டும். அறிவின் காட்சிகளாகப் பயன்படுத்த வேண்டிய கல்லூரிகள் பல வழிகளில் கழிசடை கட்டங்களாக உருமாறி காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு ஊடகங்களதைத் தவிர வேறு எந்த சக்திக் கும் நமது சிந்தனைகளை கட்டமைப்பில் பெறும் பங்கு இருப்பதாக தெரியவில்லை. எனவே ஊடகங்களில் உண்மையும் அன்பும் அகிம்சையும் பரப்பொருளாக மாற்ற வேண்டும். எதிர்கால சமூகம் பண்பாட்டையே ஆரோக் கியமான சமூகமாக உருவாவதில் ஊடகங்களின் பங்கும் எழுத்தாளர்களின் பங்கும் மிக முக்கியம் என்பதை அவரின் கட்டுரூை சொல்கிறது.

இந்த மலரில் முக்கிய அம்சங்களாக கழந்தகைகளின் ஓவியங்களும் சிறு சிறுகதைகளும் அவர்களின் படப்புகளும் அமைந்திருப்பதும். அவை நேர்த்தியாக கலை பண்புடன்

